

Berény Andor

Ági-versek

Portré: Lány a repülőn

*Felhők fölötti képen
a tűnődő, nagy szemek
ritkán volt magasságba,
az égis röpitének.*

Ötven év fölött

*Mint kisleány, ki elvakult a naptól,
mert belebámult ő, a szertelen,
csak kóválygok, s félek a gondolatától –
kimondani, mi történt velem.*

Hangulatok

(1)

*Mert arcátlan tolakodás
az, ha megszólalok,
hát nem hagyják el a számat
félrenyelt mondatok,*

*s mert kibírhatatlan a csönd,
amikor hallgatok –
próbálok suttogva élni.
Mit tehetnék? Vagyok.*

(2)

*menekülj tőlem kedves
tűnődő nagy szemedet
elfordítva is őrzöd
azt ami jó lehetett
menekülj tőlem kedves
bármit is elfogadok
békén megmaradok már
ne hidd el férfi vagyok*

* * *

*Mottó: S ki viszi át fogában tartva
a Szerelmet a túlsó partra?
(Nagy László: Ki viszi át a Szerelmet)*

*Mint a kutya a nyáját,
A szavakat úgy terelem.
Túlsó partra, ha úszom,
Fogaim közt a szerelem.*

* * *

*Érek-e még egy gondolatot,
mosolyteremtő indulatot
vagy libabőrös borzongást?
Csak a semmit ne! Csak bármi mást...*

* * *

*Ha minden gondolat
kilúgozva egyszer,
a fejben porszemet
sem talál a vegyszer,
a sok elvárásnak
már mind megfelelünk,
egy kérdés marad még:
ez a mi életünk?
(A vágyott,
a teljes,
a saját életünk?)*

* * *

*Mert kimondhatatlan:
nem szólsz, én hallgatok...
Csendből szőnek stólát
huncut kis angyalok.*

Hiába

*Hiába rejtőzöl,
hiába tagadsz meg,
távolról alázhatsz,*

*pokolra gyűlölhetsz,
tűnő emlékemet
hiába átkozod:
belőlem magadat
kitépni nem tudod.*

Ha végleg lemondanék róla

*Ma, mint máskor, ittam-ettem,
Csak a lelkem eltemettem.*

** * **

*Ha elmentem, megnyugszol majd végre,
És felejtve mind a zaklatást,
A lelkedet előnti a béke –
Partokat a lassú áradás.*

*Néma víz, hol ritkán fodroz szellő.
Mint mesében éjed, nappalod.
A nyugalmad hogyha egyszer eljő,
Mit érdekelne, hogy hol vagyok.*

** * **

*A téli tájra szétterült az alkony,
rátapadt a tompa szürkeség.
Sűrű felhők takarják a holdat:
koromszínnel érkezik az éj.*

*De éji csöndben élesebb az elme,
villanó fény egy-egy gondolat.
Tisztán látom arcod – közben némán
üvöltésnek hallom hangomat.*